

og vil ogsaa, at Regjeringen skal gjøre det samme; jeg vilde imidlertid have anset det for aldeles uforsvarligt, om jeg ikke havde skjænket denne Sag den modne Prøvelse, som jeg ansaae fornøden. Det fremgaaer af Acterne, hvorledes det dernæst er gaaet med Sagen, at nemlig Indenrigsministeren efter Finantsministerens Dufse har ladet Sagen undersøge, deels ved Ingenieurcorpset, deels ved Major Dreier, Medlem af Ingenieurcorpset, som er Indenrigsministeriets tekniske Consulent i Jernbanesager; hans Betænkning i Sagen, som vistnok maa erkjendes for idetmindste at være nødvendig, naar Regjeringen skulde kunne faae en Autorisation til at afflutte Sagen, og som endvidere var nødvendig, naar det skulde være muligt at afflutte nogensomhelst Contract med Entreprenuren, indkom den 14de April. Nu finder jo den ærede Rigsdagsmand, at det er forstræffelig uforsvarligt af Regjeringen, at den har sat Oplosningen imod Forkastelsen af det kongelige Budskab, og, skjøndt jeg troer, at han flere Gange er bleven tilretteviist ved Thingets Mishagsyttringer, naar han har talt om det Uforsvarlige, der skulde ligge heri, saa har han dog atter gjentaget det idag. Jeg tillader mig nu paa Regjeringens Vegne at tilbagevise hans aldeles ubesværede Yttringer i denne Retning, og i ethvert Tilfælde er det Noget, der er denne Sag aldeles uvedkommende, thi vistnok vil Ingen, som har det mindste Begreb om Forskjellen imellem en Sag, som blot har materiel Betydning, og en Sag af en høi politisk Vigtighed, som Arvesagen, antage, at Regjeringen skulde have udsat sin Beslutning med Hensyn til Arvebudskabets Forkastelse, for at faae denne Jernbanesag igjennem. Altsaa, den 19de April, har Regjeringen, af Grunde, hvis Vægt nu paa det Klarest er godtgjort, idet den har opnaaet sit Formaal, opløst Rigsdagen, og nu finder jeg dog, at den ærede Rigsdagsmand ikke kan undre sig over, at Regjeringen ikke imellem den 19de April og indtil Rigsdagen atter kom sammen, affluttede i en Sag som denne, med Hensyn til hvilken det har viist sig, at der endnu er den allerførste Meningsforskjel. Hvorom skulde Regjeringen have afflutet? Skulde Contracten gaae ud paa det Løse, at vedkom-

mende Entrepreneur skulde bygge hist og her, hvor det skulde være, imod at faae saa og saa Meget forstrakt paa hver Mil, han byggede? Det er aldeles utænkeligt, at nogen Entrepreneur vilde gaae ind derpaa, og, selv om man virkelig kunde finde Nogen, som vilde det, saa er det dog aldeles utænkeligt, at nogen Regjering, som har Afgift for sig selv og for de Midler, som den skal bestyre, skulde ville gaae ind paa et saa løst Arbejde. Altsaa, Sagen er ikke fra Regjeringens Side forhalet, Sagen er ikke fra Regjeringens Side behandlet med Mangel paa Interesse, men Sagen er fra Regjeringens Side behandlet med stor Forsigtighed, og det er fuldkommen rigtigt, naar den ærede Rigsdagsmand siger, at jeg kun har kaldt de foreslaaede Betingelser ikke ugunstige, medens min Collega, den forrige Indenrigsminister, og ligeledes Ingenieurcorpset, har kaldt dem meget fordeeltige. Derom kan der være forffjellige Meninger, men, hvad finantistelle Forhold angaaer, da tillader jeg mig at troe, at jeg er den blandt Regjeringens Medlemmer, som bør have den første Stemme i dette Stykke, og jeg erklærer ikke disse Betingelser for at være mere end ikke ugunstige; de ere ingenlunde saa fordeeltige, som det kunde synes. — Den ærede Rigsdagsmand fremfører med sin sædvanlige Sikkerhed, at vi kunde have havt Jernbanen, og nu kunne vi ikke faae den. Jeg veed slet ikke, hvad der berettiger den ærede Rigsdagsmand til at erklære, at vi kunde have havt den; jeg troer, at, saafremt Sagen iøvrigt havde været moden, hvad den ikke engang i dette Dieblit endnu er, saa var der Chance for, at man kunde have havt den, naar man kunde have sluttet strax. Jeg veed det imidlertid ikke med Sikkerhed, og den ærede Rigsdagsmand veed det heller ikke; han kan i den Sag slet ikke vide Mere end jeg, og jeg veed kun, at der er Sandsynlighed for, at man kunde have havt Jernbanen, og at den vedkommende Besuldmægtigede, som var her, var tilbøielig til at gaae ind paa saadanne Betingelser som de, der maatte anses nødvendige, naar der var Spørgsmaal om i den Grad at forbinde Landets Kræfter som her; men den ærede Rigsdagsmand kan slet ikke vide, ligesaalidt som bemeldte Besuldmægtigede